

Kevätmielelmiä

Kirj. Helmi M—n.

Uinahdus, lepo lahjoita
sä suuri luonto!
Tai, hetki kerran suo
mun nauttia, poski ruusuissa,
kuni onnelliset
ihmislapset nuo...

Suuri luonto, lahjoita
edes harhakuva!
Mun henken kauas kiidä
kotkansiivin. Ja valopiirin
Vapauden maan,
jos nähdä saan,
riemuitsen siitä...

Sen maan rannoille liitelen.
Oi, riennän sinne nyt,
missä aate on kukkaan kasva-
nut
ja jo heelmäksi kypsynyt!

Missä proletaari nauttia, hallita
voi jo voittoonsa satoa.
Missä verellä ostettu vapaus
ei niin helposti katoa

Suuri mahtava Venäjän maa,
sun poikas on urhoja!
Eivät pelkää tyrannien kiukkuu,
konnain kostonhuutoja.

Suuri mahtava Venäjän maa,
Valotornina vankkana kestä!
Juonet vastaan taistelujain
varmana, tarmolla estä!

Venäjän vapaus!! Kuunnelkaa,
kuinka kansanne riennän!
Hyvä, hyvä, eteenpäin!
Idän urhoille kumarran...

Luonto lahjoi lepoa.
Näin, näin sen vapaan maan,
nautin, riemuitsin!
Tuosta havahdin,
mitä tunsinkaan —
Taisteluun! Taisteluun!
kutsua rintamaan.

Nuorisoliitto ja sosialis-
tien syytösjuttu

(True translation filed with the Postmaster
at Astoria, Ore., March 10, 1919, as required
by section 19 of the Act of Oct. 5th, 1917.)

Sosialistisen nuorisoliiton sihteerin, William F. Kruse, yksi äske tähän tuomituista sosialistipuolueen toimitsijoista, kirjoittaa siitä miten oikeuslaitos suhtautui sosialistiseen nuorisoliittoon, seuraavaa: Asken päättynyt suuri taistelu todentaa ainakin yhden asian, josta ei leine enään väittelemistä, nimittäin, että sosialistinen nuorisoliitto on sosialistisen liikkeen yksi tärkeimpiä muotoja. Nuorisoliittolaiset ovat kaiken aikaa ymmärtäneet tämän, ja pienempi, joskin alati lisääntyvä joukko vanhempi puoluetovereita on seisonut uskollisesti heidän rinnallaan. Debs, Kirkpatrick, Anna Meley — ovat muutamia niistä tovereista, jotka ovat kaiken aikaa tukenet nuorisoliikettä. Tähän voidaan nyt vielä lisätä demokraattisen hallituksen syytösvirasto. Tämä uusi todistus on saanut muutamia taantumuksellimmista tovereista vakuutetuksi sosialistisen nuorisoliikkeen tärkeydestä, joskaan ei ehkä sen arvosta.

Todellinen syytös syytettyjä sosialisteja vastaan on samanlainen kuin syytös Socratesista vastaan muinaisessa Kreikassa — että me yritämme turmella nuorison mielen opettamalla totuutta siten kun me sen näeme, mut-

ta mikä on epämiellyttävä ja vaarallinen aikamme mestareille.

Me yritämme "turmella nuorison mielen" opettamalla totuutta sodasta ja levittämällä tietoja kansainvälisen sosialistiliikkeen asemasta siten kun sitä selostetaan puolueemme virallisissa julkaisuissa. Mutta ennen kaikkea me yritämme "turmella nuorison mieliä" perustamalla yhteiskunnallisen ja kasvattavan järjestön nuorisolle, jota kapitalistit ajatlevat tulevana orja-varaväkenä.

Niinollen me olemme heidän riistojärjestelmänsä perusteiden kavaltajia. Siinä ei ole mitään epäilemistä. Kapitalistit haluavat, että nuoret pysyisivät heidän palveluksessaan. Sosialistisen nuorisoliikkeen kautta me koetamme saada nuorisoa liittymään ihmisyyden palvelukseen. Tässäpä se onkin ristiriita ja niin pian kuin meidän työomme näyttää tulevan tehokkaaksi, he iskevät meitä kaikilla vallassaan olevilla keinoilla.

Se oli tuskallinen hämmästyksellekin tämän jutun vastaajille kun syyttäjät kohdistivat raskaimman hyökkäyksensä sosialistista nuorisoliikettä vastaan. Tämä on ainoastaan luonnollista koska me juuri tällä alalla iskemme kapitalismin arimpaan kohtaan. Siellä ja täällä valittu hiljainen vastustaja on isännillemme kiisallinen vaan ei todella vaarallinen. Mutta kun joku liike alkaa laskea perustuksia tuleville voitoilleen nousevan nuorison tulisissa sydämissä ja vapaissa, pelkäämättömissä mielisissä, on vallassaolijan aika ottaa vaari tulevaisuudestaan.

Nuorisoliittolaiset kestivät hyökkäyksen tulesa kerrassaan loistavasti. Enempi kuin tusina nuoria tyttöjä ja poikia nousi todistajan paikalle ja esittivät todistuksensa niin suoraan ja epäroimättä, että he jo käytöskellessään osoittivat niiden elävän totuuden. He eivät puhuneet asioista edestakaisin ja varsinkin ristikuulustelun kiivaassa tulesa heidän tyyneytensä ja ymmärtäväinen tarkkuutensa tuli esille. Syyttäjät eivät saaneet aukkoja heidän kertomuksiinsa eikä voineet heitä korjuttaa totuudesta.

Sosialistisen nuorisoliikkeen menestys, cheys ja koko olemassaolo varsinkin tästä lähtien riippuu jokaisesta järjestöömme kuuluvasta pojasta ja työstä. Meidän täytyy työskennellä kovemmin kuin koskaan ennen ja me teemmekin niin.

Vapaustaistelussa saadut kahleet johtajan kalvosissa ovat kunnian kruunuja sille järjestölle jota hän palvelee ja sille asialle jolle hän on vihkiytynyt. Nämä ovat kunniaakaita aikoja sosialistiselle nuorisoliitolle. Meidän poikamme tulevat takaisin harjotusleireiltä sekä muualta ja he ovat halukkaita palaamaan takaisin siihen työhön, jonka heidän täytyi heittää syrjään. Järjestöämme kohtaan on nyt enemmän mielenkiintoa, kiitos kaikelle sille ilmottamiselle mitä se on osakseen saanut, sekä sille kumonksellisuuden nousulle joka leviää yli maailman. Nyt me voimme lisätä joukkoamme paremmin kuin milloinkaan ennen. Mutta ylinnä kaiken, tämä pieni

tapaus ijänikuisessa, yli maailman ulottuvassa taistelussa vapautien puolesta, on tehnyt järjestöömme enemmän tietoisiksi tarkoituksensa tärkeydestä, ja tästä eteenpäin tulee liikkeemme kulkemaan yhä nopeammin eteenpäin sitä menestyksen päämäärää kohten, jonka sen historiallinen tehtävä on sille asettanut.

FORT BRAGG, CAL.

Nuorisoliiton kokous pidettiin 2 p. tätä kuuta, mutta kun oli sateinen ilma, niin oli hyvin vähän jäseniä kokouksessa. Kokouksen jälkeen leikkittiin monta leikkiä ja jäsenet olivat hyvin innostuneita. Tärkein perustettu lauluseura nuorisoliitolle, joka on harjoitettu jo monta vuotta hyvin onnistuneesti. — Valittiin Lempi Kesti ja Alno Valley hankkimaan valokuvaajan ottamaan nuorisoliitosta kuvan ensi kokouksessa. Siis kaikki jäsenet saapukaa sinne.

Ensi kokous päätettiin pitää 16 päivä tätä kuuta.

Ensi kokouksessa keskustellaan milloin ruvetaan tekemään huvimatkoja.

Kaikki ensi kokoukseen 16 päivä tätä kuuta. — Violet Kesti.

Yksin maailmalla

Juuri kun olin menossa yövui-
teelle eräänä kylmänä sateisena
iltana, koputettiin hiljaa asun-
tomme oveen. Oven avattuani
seisoi edessäni nuori nainen, joka
näytti paremmin varjoita kuin
elävältä ihmiseltä. Sateessa kas-
tuneet vaatteensa olivat kietou-
tuneet lujasti kiinni hänen vilus-
ta värisävään ruumiiseensa ja
hän oli niin uupunut, että häidin
tuskin omin neuvoin jaksaa astua
sisälle huoneeseen.

— Voisinko saada yösiaa huo-
neessanne? Olen niin väsynyt,
että en jaksakaan enää kävellä ja ul-
kona sataa niin kovin, että siel-
lä en nyt voi levätä, ja minä pä-
telen niin äärettömästi — sanoi
hän itkun sekaisella äänellä.

— Te ette ainoastaan saa yö-
siaa vain vieläpä olette oikein
tervetullut, sillä olen pikku poi-
kan kanssa kahden, ja tuo sa-
teen yksitoikkoinen ropina saa
mieleni niin ikäväksi, että en voi
nukkua. Olen oikein iloinen, et-
tä saan teidät seurakseni, vasta-
sin hänelle.

Kun vieraani oli pukeutunut
kuiviin vaatteisiin, jotka tarjosin
hänen käytettäväkseen, ja kun
vielä valmistin lämmintä syötä-
vää, paneuduimme me yhdessä
levolle. Niin mielelläni kuin oli-
sinkin häneltä kysynyt kuka hän
on ja mistä hän tulee, niin kui-
tenkaan en voinut vaivata häntä
kysymyksilläni, sillä niin sangen
unpuneelta hän näytti.

Yöllä heräsin siihen kuin on-
neton vieraani houraili kuumees-
sa.

— Oh, mene pois, mene pois,
Jaarli! En koskaan, en milloin-
kaan tahdo nähdä sinua, sinä,
sinä kurja. — — — Minä rakas-
tan — Ei! Ei! Vihaan — Jaarli!
Jaarli! Oi, minä en voi, en
voi! kuiski hän epäselvästi. Kol-
me vuorokautta makasi hän ko-
vassa kuumeessa, vuoroin hou-
raillen, vuoroin vaipuen unen
horrokseen. Neljäntenä päivänä,

Kun levität Toveritarta
työläisnaisten keskuu-
teen autat luokkatiedon
leviämistä.

juuri kun asetin kylmää kääret-
tä hänen otsalleen, avasi hän sil-
mänsä; ne eivät enää harhailleet
tiedotonna vain hän loi kysyvän
katseen silmiini.

— Ah nyt muistan! Minähän
tuln tänne silloin sateisena il-
tana?

— Njii tulitte ja siitä asti te
olette hourailut kuumeessa. O-
lisin niin mielelläni antanut sai-
rastumisestanne tietoa teidän su-
kulaisillenne, mutta kun en tie-
dä mistä ja kuka te olette.

— Sukulaisilleni — sanoi hän
ihmetellen. Minulla ei ole su-
kulaisia — ainakaan minä en
heistä mitään tiedä, sillä olen
kasvanut orpokodissa ja sinne
olen viety löytölapsena hoidetta-
vaksi.

— Mutta miten ihmeen ta-
valla te joudutte tänne niin kur-
jassa asemassa? kysyin häneltä.

— Sen kerron mielelläni; hän
alkoi.

— Orpokodista minut laitettiin
palvelukseen erääseen hienoon
herrasperheeseen jossa oli aino-
astaan kolme henkilöä, herra,
rouva ja heidän lapsensa, nuori
ylioppilas. Melkein heti ensi
päivästä lähtien se nuori herra
osotti minua kohtaan suurta ys-
tävyyttä joka minulle ilmaui ys-
tävyyttä kasvaneelle orpokodin
kurjalle kasvatille oli sangen
suuresta merkityksestä. Niinpä
ennenkun itsekin huomasiin
olin koko sielultani kiintynyt hä-
neen. Oi kuinka onnellinen olin
aina silloin kuin hän hellästi hy-
vällin kuiskutteli minulle kuin-
ka minusta on tuleva hänen pieni
rakastettu vaimonsa niin pian
kun hän saapi vakinaisen virka-
paikan. Kuinka olisin osannut
avistaakaan silloin, että hän, jo-
ka aina oli minulle niin ystäväl-
linen, hyvä ja hellä voipi samalla
minua niin hirveällä tavalla pet-
tää! Niin jatkui suhteemme, mi-
nä antauduin kokonaan hänelle
sillä olihan minusta pian tuleva
hänen pieni rakastettu vaimonsa,
kuten hän itse aina uskotti mi-
nulle. Palveluspaikkani muo-
dostui erittäin hauskaksi. Minä
elin yhtämittaisessa onnen huo-
meessa ja rakentelin tuulentupia
tulevasta onnestani. Mutta onne-
ni ei kestänyt kauan, yhlellä ai-
noalla romahduksella se hävisi,
särkyi ihanat haaveeni ja jällelle
jää vain polttava, sydäntä raa-
televa tuska.

Jatk.

Luokka tietoinen, työ-
läisnainen tahtoo tietää
mitä hänen luokkansa
naiset kaikkialla ajatte-
levat ja harrastavat ja
siksi hän on Toveritarta-
ren tilaaja.

KANSALAISET! Jos ette ole
vielä muistoa omaistenne
haudoille tilanneet, niin tilat-
kaa ajoissa jos ahluate kuki-
tuspäiväksi. Oregonissa ja
Washingtonissa asetetaan ki-
vet haudoille liikkeen puolesta
ja kaikkialle muualle Yh-
dysvalloissa maksetaan kule-
tus, mihin voipi junilla ja lai-
voilla kulettaa. Hinnat ovat
kohtuulliset. Laurell Marble
& Granite Works, Portland,
Oregon. Oscar M. Laurell,
omistaja.